

Arrest

nr. 185 677 van 20 april 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, K.E., verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en minderjarig te zijn. U stelt 16 à 17 jaar geleden geboren te zijn in het Dorp Dahane Koro, district Doshi, provincie Baghlan. U studeerde er de koran en u hielp op het veld. U hebt vijf broers en vier zussen.

Op een dag in de herfst werd jullie land en huis aangevallen door personen waarmee uw vader problemen had. Eén à twee maanden later - in de zomer - werd uw oudste broer door diezelfde personen vermoord. Hierop besloot uw vader dat jullie moesten vluchten vanwege de problemen die jullie hadden met de taliban.

Vier à vijf maanden na de dood van uw broer keerde de familie R. - met oa. uw neef T.R. (CG 15/31830; OV X) - terug naar Afghanistan. Nog eens 5 à 6 maanden later verlieten u en uw familie samen met de familie R. Afghanistan.

Aan de Iraans-Turkse grens verloor u uw familie, maar u en T.R. bleven samen. In Servië verloor u ook hem uit het oog, maar u vond hem terug in Duitsland.

Ongeveer 22 dagen na uw vertrek - op 1 november 2015 - kwamen jullie samen aan in België. Op 5 november 2015 dagen later diende u, samen met uw neef, een asielaanvraag in.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming - artikel 48/4, §2 - van de vreemdelingenwet.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u er absoluut niet in geslaagd bent een samenhangend, geloofwaardig asielverhaal naar voren te brengen. Er werd u verschillende keren gevraagd om uw problemen en asielmotieven te verduidelijken, maar de uitleg die u telkens geeft, blijft enorm beperkt en incoherent (CGVS 14/09 vragen 62-64, 67-75, 79-84, 89-90, 96, 113). Eerst vertelt u dat 'ze' uw broer doodden en dat "u niet verwachtte dat iemand u zou vragen deze problemen uit te leggen", later zegt u dat uw vader problemen had met 'hen', maar dat u "niet op de hoogte was" en wanneer u opnieuw gevraagd wordt om uw problemen uit te leggen, beperkt u zich tot de dood van uw broer en dat uw vader daarna besloot te vluchten. Verder dan dat uw broer gedood werd, uw vader problemen had met zijn moordenaars en dat ze jullie huis en land aanvielen, komt u echter niet. U kunt op geen enkel moment een gedetailleerdere en levendigere beschrijving van deze gebeurtenissen geven. U slaagt er zelfs nauwelijks in deze drie afzonderlijke elementen met elkaar te verbinden. Uw spontaan relaas is onsamenhangend en raakt kan noch wal. Wanneer u voor de 4e, 5e, 6e en 7e keer gevraagd wordt om het CGVS zo gedetailleerd mogelijk uw problemen uit te leggen, geeft u niet alleen telkens een verschillend antwoord, maar laat u eveneens na om uw voorgehouden problemen grondig te beschrijven. Zo stelt u eerst dat ze "uw broer doodden en nadien ook Sheikh D. en mullah F.", vervolgens zegt u dat u "niet kon studeren en geen toekomst had", daarna haalt u de "algemene veiligheidssituatie" aan om daarna te vertellen dat "u het zich allemaal niet kan herinneren en dat uw vader dat zou moeten uitleggen" (CGVS 14/09 vragen 67-70). Bij de volgende poging een enigszins geordend en coherent verhaal van u los te krijgen, begint u over een "groot conflict" waarbij u en uw kleine broer geweren moesten vasthouden om jullie te beschermen tegen de taliban die mensen doden als ze weigeren met hen mee te gaan (CGVS 14/09 vragen 71-72). Wanneer u gevraagd wordt hier extra uitleg over te geven, slaagt u er opnieuw niet in hier iets zinnigs over te vertellen (CGVS 14/09 vragen 73-76). U zegt hierover dat jullie er "niet meer wilden blijven en dat uw broer gedood werd op weg van de stad". Als er dan ingegaan wordt op wat u zich nog herinnert over de dood van uw broer kunt u slechts antwoorden "zijn dood lichaam". Ook na aandringen, blijft uw antwoord beperkt tot een zeer feitelijke, beperkte beschrijving zonder dat er ergens duidelijk wordt wat er precies is gebeurd en wat de juiste omstandigheden waren waarin oa. uw broer zou zijn gedood (CGVS 14/09 vragen 79-84). U vertelt dat u "in de moskee was als u het hoorde en dan naar huis ging om deel te nemen aan de begrafenis". Dit is niet bepaald de beschrijving die verwacht kan worden van iemand die net zijn broer heeft verloren. Telkens opnieuw toont u een absoluut gebrek aan inleving. Dat u over dergelijke traumatische gebeurtenissen niet spontaan meer kunt vertellen dan die toch wel erg droge beschrijvingen van u, tast de geloofwaardig van uw asielmotieven ernstig aan. Uw hele asielrelaas is dermate onsamenhangend, verwarrend en ontdaan van elke emotie dat hier geen geloof meer aan gehecht kan worden. Ook over uw persoonlijke vrees kunt u niet meer vertellen dan dat "uw leven in gevaar was en u niet naar school kon" (CGVS 14/09 vragen 97-100, 142-143). De verduidelijking die u hierover geeft, slaat nergens op. U haalt aan dat u op "een ezel of een koe leek". Maar waarom uw leven dan precies in gevaar was, blijft een vraagteken.

Dat u überhaupt een persoonlijke vrees voor vervolging zou gehad hebben, wordt overigens sterk gerelativeerd doordat u na de dood van uw broer nog ongeveer tien maanden in uw dorp kon blijven zonder enige problemen aan te halen (CGVS 14/09 vragen 108-112). Dat er al die tijd niets gebeurde behalve de voorbereiding van jullie vertrek, strookt niet met de door u voorgehouden problemen. Mochten jullie echt een persoonlijke vrees gehad hebben, mag er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat de mensen die jullie viseerden jullie geen tien maanden de tijd zouden geven om jullie rustig voor te bereiden op jullie vertrek.

Bovendien kunnen er doorheen uw verschillende verklaringen enkele ernstige tegenstrijdigheden opgemerkt worden. Zo vertelt u aanvankelijk dat jullie huis en land in de herfst aangevallen werd en dat dit 1 à 2 maanden voor de dood van uw broer gebeurde, terwijl u ook beweert dat uw broer in de zomer stierf (CGVS 14/09 vragen 87-88, 93-95). Tot nader orde valt de herfst echter ná de zomer en niet ervoor. En al helemaal geen 1 à 2 maanden voor de zomer. Hier kan evenmin sprake zijn van een vergissing aangezien u beide data extra verduidelijkt: het was herfst omdat het kouder werd en het was zomer omdat het toen warm was. U noemt zelfs de maanden van de zomer (CGVS 14/09 vraag 88). Dit

toont nogmaals aan dat u uw eigen verhaal niet beheerst. Iemand die beweert deze gebeurtenissen meegemaakt te hebben, zou hier toch vlotter en rechtlijner moeten kunnen over vertellen. Dit kunt u niet. Dat wordt nog eens extra aangetoond wanneer het gaat over uw vertrek uit Afghanistan. Eerst zegt u dat uw neef T.R. en zijn familie eerst het land verlieten en dat jullie later volgden en daarna stelt u dat jullie allemaal samen het land verlieten (CGVS 14/09 vragen 101-104). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, beweert u enkel dat u nooit heeft gezegd dat jullie apart vertrokken (CGVS 14/09 vraag 105). Op zich is dat al geen voldoende verklaring, maar wat frappant is, is dat u één vraag later terug beweert dat de R.s eerst het land verlieten en dat jullie vijf maanden later vertrokken (CGVS 14/09 vraag 106). Dit wordt u opnieuw voorgelegd waarop u terug antwoordt dat u samen het land verliet en dat u niet hebt gezegd dat jullie gescheiden vertrokken (CGVS 14/09 vraag 107). Dit is tekenend voor uw hele gehoor. Op geen enkel moment geeft u de indruk dat u weet waarover u het hebt en dat u uw eigen verhaal op een correcte en consequente manier naar voren kunt brengen. De complete ongeloofwaardigheid van wat u vertelt wordt hierdoor bevestigd.

Bovendien had u het bij uw registratie als minderjarige op de DVZ op 5 november 2015 over een familievete als reden om te vertrekken, terwijl u dit later ontkend en het enkel hebt over een talibanvete (CGVS 14/09 vraag 114). Dit alles maakt het voor het CGVS onmogelijk vast te stellen wat uw problemen precies waren. Het enige dat besloten kan worden is dat aan datgene wat u aanhaalt als uw asielmotieven geen geloof gehecht kan worden.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Op een asielzoeker rust hierbij de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Baghlan, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U bent er echter niet in geslaagd om uw herkomst uit het district Doshi aannemelijk te maken. Uw kennis van de regio, de gebeurtenissen in uw district en prominente personen schiet schromelijk tekort. Bovendien blijkt uit het gehoor bij het CGVS dat u het Dari-woord voor rivier niet eens kent (CGVS 14/09 vragen 21-12, 32, 54-61, 168). In het Dari betekent 'Darya', rivier, maar in het Farsi betekent 'Darya', zee. Wanneer u gevraagd wordt naar de rivieren (Darya) in uw district, vertelt u dat er geen 'Darya' zijn in uw district. Wat overduidelijk niet klopt omdat er in uw district en zelfs langs uw voorgehouden woonplaats wel degelijk rivieren stromen. U hebt het wel verscheidene keren over 'Rodkhana', wat in het Farsi 'rivier' betekent. Vermoedelijk bedoelde u dus wel dat er rivieren zijn in uw district, maar lag het niet in uw vermogen om de link tussen 'darya' en 'rivier' te leggen. Dit is opvallend voor iemand die

beweert opgegroeid te zijn in het district Doshi en pas op zijn 16e het land zou verlaten hebben (CGVS 14/09 vragen 28-30). Dat u op de korte tijd dat u Afghanistan hebt verlaten zodanig beïnvloed bent door Farsi-sprekenden dat u het Dari-woord voor rivier niet eens herkent en er enkel de Farsi betekenis aan kunt geven, doet sterk twijfelen aan uw voorgehouden recente herkomst uit Afghanistan. Behalve dat u zich hier sterk vergist met betrekking tot de betekenis van het woord rivier, bent u evenmin op de hoogte van overstromingen van de rivieren in uw district (CGVS 14/09 vragen 60-61, 173). Nochtans had uw district alvast in 2010 en 2011 af te rekenen met ernstige, zelfs dodelijke overstromingen. In 2015 werd zelfs de aanleg van een kanaal ter preventie van die overstromingen aangelegd. Dat u hier niets over weet is weinig aannemelijk voor iemand die er 16 jaar woonde.

Uit uw verklaringen blijkt ook dat u met uw vader werkte op het land en dat u rijst verbouwde en oogstte, maar u vergist zich wel in de periode waarin rijst gezaaid en geoogst wordt (CGVS 14/09 vragen 15-20). U stelt dat u in de winter zaaide en in de zomer oogstte, terwijl er in de provincie Baghlan eigenlijk in de lente wordt gezaaid en in de herfst wordt geoogst. Dat u dit niet weet, wijst erop dat u alvast geen rijst hielp verbouwen, of zelfs niet in Baghlan vertoefde.

Daarnaast kunt u geen afdoende beschrijving geven van de 'salang tunnel' - een zeer belangrijke verbindingsweg die het Noorden van Afghanistan met het Zuiden verbindt en waar dagelijks 1000-en wagens passeren (CGVS 14/09 vragen 45-48). U zegt zelf tot daar geweest te zijn, maar u weet niet dat er bovenaan de tunnel een portret hangt. U zegt ook dat er bomen zijn, maar de tunnel ligt op een hoogte van meer dan 3000 meter waar er geen bomen meer groeien.

Er is wel meer dat doet twijfelen aan uw verblijf in het Doshi-district. U herinnert zich immers niets over nieuwe constructies en projecten, over verschillende kinderen die stierven bij een explosie, over een belangrijke verkrachtingszaak, auto-ongelukken, hulp aan dorpelingen, een probleem met GSM-masten, buitenlanders in uw district (Duitsers), de bomaanslag op Mohammad Azim Mohseni (een parlamentslid), het blokkeren van de Kabul-Baghlan snelweg, het bestaan van een goudmijn in uw district, de Kilagi powerdam, de gouverneur van Baghlan (Sultan Mohammad Ebadi) of Hafizullah Sher Ali (politiechef van Dushi district) (CGVS 14/09 vragen 146-153, 155-157, 171-172, 177-180, 182, 186-188, 202-208, 211, 214; landeninformatie wordt toegevoegd aan de blauwe map van uw administratief dossier). Dat u enkele van deze zaken niet weet of herinnert, is op zich niet noodzakelijk een probleem, maar de combinatie van deze verschillende hiaten in uw kennis van het district waar u bent opgegroeid en 16 jaar hebt gewoond, laat toe uw voorgehouden verblijf daar sterk in vraag te stellen. U weet evenmin voorbeelden van incidenten te geven behalve de dood van Sheikh D. en Mollah F. (CGVS 14/09 vragen 146-151). En zelfs over dat incident kunt u slechts zeer oppervlakkig vertellen. De andere voorbeelden die u noemt zijn te algemeen om aanzien te worden als een bewijs van uw verblijf in Doshidistrict. Dat er gevechten wordt tussen de taliban en het nationaal leger en de politie is te algemeen. Iedereen die naar de situatie in Afghanistan gevraagd wordt, zal dit kunnen vertellen. Hieruit blijkt helemaal niet dat u er daadwerkelijk hebt gewoond. Ook de zelfmoordaanslagen die u aanhaalt zijn te algemeen om uw afkomst aan te tonen (CGVS 14/09 vragen 197-201).

Nochtans had u thuis een TV, wat betekent dat u toegang had tot nieuwsberichten over uw eigen district (CGVS 14/09 vragen 159-161).

Verder is het opvallend dat u wanneer u gevraagd wordt vanuit uw eigen dorp de omgeving te beschrijven en/of te tekenen, u automatisch het papier waarop uw dorp fictief werd aangeduid, omdraait en exact hetzelfde plan tekent als uw neef. Ook nadien blijft u steeds teruggrijpen naar dat plan. Dit geeft een sterk ingestudeerd karakter aan wat u er tekende. De zaken die u correct aanhaalt, komen bovendien sterk overeen met dat wat uw neef vertelde. Dat kan er op wijzen dat deze informatie ingestudeerd is. Dit vermoeden in combinatie met het gebrek aan kennis dat u daarnaast ten toon spreidt, laat toe te besluiten dat u uw herkomst uit Doshi-district niet aannemelijk hebt gemaakt.

Alle landeninformatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Doshi gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er - nog los van de andere opmerkingen die supra werden gemaakt - evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Doshi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot, u legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit, herkomst, reisweg en/of relaas.

Voor de volledigheid merkt het CGVS op dat ook in hoofde van uw neef R. Tajik een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Vervolgens vermeldt de bestreden beslissing de motieven om haar standpunt te staven; verzoeker kan deze motieven niet aanvaarden :

[...]

Verzoeker dient te erkennen dat hij danig in de war is en dat hij moeite heeft met het afleggen van duidelijke verklaringen; tijdens het gehoor bij het CGVS voelde hij zich ook niet goed en zijn psychische toestand gaat erop achteruit; daarom werd hij door de voogd aangemeld voor psychologische begeleiding.

Het is dan ook van belang rekening te houden met de mogelijke impact van zijn psychische toestand op de afgelegde verklaringen.

Anderzijds blijft het ook nodig te herhalen dat het in casu om een minderjarige, ongeschoolde jongen gaat die bovendien erg introvert is en dat het dus geenszins vanzelfsprekend is voor dit soort jongen om zomaar spontaan zijn leven te kunnen vertellen. De bestreden beslissing wijst er terecht op dat een aantal verklaringen verwarrend overkomen, doch wijt dit uitsluitend aan de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden gebeurtenissen, terwijl er inderdaad ook moet uitgegaan worden van de moeilijkheden die verband houden met het profiel van een ongeschoolde, introverte dorpsjongen, -met bovendien heel wat psychische en aanpassingsproblemen.

[...]

Verzoeker volgt en begrijpt deze redenering wel maar betwist de toepasselijkheid ervan op zijn zaak; Hij verwijst naar zijn hierboven geschetst profiel van ongeschoolde dorpsjongen, die het thans ook zeer moeilijk heeft om zich hier aan te passen en zich goed te voelen; het gehoor was dan ook voor hem een zéér lastige oefening en hij voelde zich erg slecht.

Dat hij in die omstandigheden ook geen bijster duidelijke verklaringen kon afleggen is logisch.

Er wordt echter psychologische bij stand opgestart en er zal afgewacht worden wat de bevindingen daarvan zullen zijn; rekening houdend daarmee zal eventueel nog teruggekomen worden op een aantal elementen die door de bestreden beslissing werden vermeld.

In het algemeen kan niettemin wel worden opgemerkt dat er veel te veel werd gefocust op kennisvragen terwijl dit uiteraard geen correcte beoordeling toelaat gelet op het profiel van verzoeker; er zou meer kunnen ingegaan worden op de leefwereld en zijn directe omgeving maar het blijkt dat er bijzonder weinig vragen werden gesteld ivm het bepalen van de concrete leefwereld, de familiale afkomst en de directe omgeving.

Om al deze redenen vraagt verzoeker hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek ivm de herkomst van verzoeker en zijn psychische toestand;"

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een psychologisch attest neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij zijn land van herkomst verliet omwille van problemen die zijn familie kende. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij geenszins coherente, doorleefde, samenhangende en geloofwaardige verklaringen kon afleggen over de redenen waarom hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten, (ii) het niet aannemelijk is dat hij gedurende tien maanden na de beweerde gebeurtenissen zonder verdere problemen in zijn dorp kon blijven wonen, (iii) zijn verklaringen tegenstrijdigheden bevatten, (iv) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde afkomst uit het district Doshi, provincie Baghlan gelet op (a) zijn onjuiste inschatting van de woorden "rivier" en "zee" in het Dari en het Farsi, (b) zijn onjuiste verklaringen over de zaai- en oogsttijden van rijst in de provincie Baghlan, (c) zijn gebrekkige verklaringen over de Salang Tunnel, en (d) zijn gebrekkige kennis van recente gebeurtenissen in en belangrijke personen uit zijn beweerde regio van herkomst, en (v) hij geen documenten voorlegt ter staving van zijn identiteit, herkomst, reisweg en/of asielrelaas.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Integendeel, hij stelt dat hij de redenering uit de bestreden beslissing kan volgen. Hij wijst erop dat hij psychologische/psychische problemen heeft, doch uit het ter terechtzitting neergelegde psychologisch verslag (rechtsplegingsdossier, stuk 11) blijkt niet dat verzoeker dermate ernstige problemen zou hebben dat hij niet in staat is tot het op een normale wijze ondergaan van een gehoor of tot het afleggen van coherente en geloofwaardige verklaringen. Er wordt enkel opgemerkt dat verzoeker te lijden heeft van depressie en angstigheid en dat hij slechts op trage wijze zijn gedachten kan vormen. Waar hij wijst op zijn minderjarigheid, dient opgemerkt dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het CGVS, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is. Aangaande zijn scholingsgraad dient opgemerkt dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Waar hij aanvoert dat hij zich tijdens zijn gehoor niet goed voelde en dat dit voor hem zeer lastig was, dient opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de hoger gedane vaststellingen. Tot slot kan erop worden gewezen dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt

door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Doshi, provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER